

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň JUDr. Věry Balejové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobců **a. Pavel Jílek – Truck Servis s. r. o.**, IČ 260 74 923, sídlem v Českých Budějovicích, U Pily 270/2, **b. QUADRIFOGLIO kancelářský nábytek s. r. o.**, IČ 281 17 026, sídlem v Českých Budějovicích, U Pily 270/2, oba zastoupeni Mgr. Eduardem Kříklavou, advokátem v Českých Budějovicích, Jeronýmova 174/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihočeského kraje**, sídlem v Českých Budějovicích, U Zimního stadionu 1952/2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2015, č.j. KUJCK/22247/2015/OKZU a ze dne 20. 3. 2015, č.j. KUJCK/22251/2015/OKZU,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žalovanému se náhrada nákladů n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

(1) Včasnou žalobou doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 2. 4. 2015 se žalobci domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2015, č.j. KUJCK/22247/2015/OKZU a č.j. KUJCK/22251/2015/OKZU, jimiž byla potvrzena rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice ze dne 20. 1. 2015 č.j. Ž/13802/2014/DJ/63087/14 a č.j. Ž/13773/2014/GV/1010459/12, kterými byla žalobcům zrušena živnostenská oprávnění blíže specifikovaná v napadených rozhodnutích.

(2) Žalobci se touto žalobou domáhají zrušení obou napadených rozhodnutí a současně žádají o předložení věci Ústavnímu soudu, a to s návrhem uplatněným dle čl. 95 odst. 2 Ústavy a spolu s tímto navrhují předložit předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie a řízení současně přerušit.

(3) Žalobci nejprve namítají, že správními orgány bylo rozhodnuto v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů. Správní orgány rozhodly paušálně a zasáhly tak do práv účastníků nikoliv v nezbytném rozsahu. Bylo rozhodnuto v rozporu s veřejným zájmem, neboť zákaz podnikání nemůže být s tímto zájmem v souladu, když naopak žalovaná rozhodnutí směřují v neprospěch celé společnosti. Žalovaná rozhodnutí budou mít negativní dopad na zaměstnance žalobců i na daňové odvody, které žalobci dosud státu odváděly. Rozhodnutí navíc představují nepřiměřený a necitlivý zásah do práv žalobců.

(4) Nesprávnost žalovaných rozhodnutí je založena rovněž nesprávným výkladem živnostenského zákona ze strany správních orgánů. Živnostenský zákon byl vyložen v rozporu s ústavním pořádkem i s právními předpisy Evropské unie. Pavel Jílek (jednatel žalobců) vynaložil veškeré úsilí, které lze požadovat. Živnostenský zákon navíc nestanovuje dobu, v rámci které je toto úsilí, nezbytné k zabránění porušení povinnosti, vyvinout. Z výkladu zákona vyplývá, že postačuje, pokud tento jednatel potřebné úsilí vynaloží kdykoliv v době do rozhodnutí, jiný výklad představuje výklad zužující, který je v neprospěch žalobců. Soud by tedy následnou úhradu dluhu ze strany jednatele měl posoudit tak, že překážka provozování živnosti v případě žalobců nevznikla. K tomuto žalobce dále namítl přílišný formalistický a nepřiměřený přístup žalovaného, který tak překročil svou pravomoc, když shledal za zcela nepodstatné, že se ani jeden ze žalobců příslušného protiprávního jednání nedopustil a na druhou stranu vůbec nevzal v úvahu, že jednatel žalobců předmětný dluh uhradil.

(5) Žalobci dále namítají, že jim nebyla dána možnost napadnout rozhodnutí v původní věci vedené se společností ITALIA – interier CB s. r. o., tímto došlo k porušení práv žalobců na spravedlivý proces. Žalobci i nadále trvají na tom, že mají právo, aby se správní orgány správností rozhodnutí ve věci ITALIA – interier CB s. r. o. zabývaly, a to i v souvislosti se samotnou existencí předmětného dluhu.

(6) Žalobce pak požaduje, aby krajský soud předložil Ústavnímu soudu návrh dle čl. 95 odst. 2 Ústavy, a současně žádá řízení přerušit, a to i za účelem předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie s tím, že dotčená zákonná ustanovení § 8 odst. 6 písm. d) a b) živnostenského zákona jsou v rozporu s ústavním pořádkem a umožňují paušálně bez zjišťování konkrétních okolností odebírat živnostenská oprávnění dalším osobám, byť se prvotního porušení povinností dopustila osoba jiná.

II. Stručné shrnutí vyjádření žalovaného

(7) Žalovaný ve svém vyjádření shledal projednávanou žalobu nedůvodnou. Z výpisů z živnostenského rejstříku vyplývá, že Pavel Jílek působil a do současné doby působí jako statutární orgán (jednatel) obou žalobců. V této pozici pak vystupuje i v případě společnosti ITALIA-interier CB s. r. o. Překážka provozování živnosti u obou žalobců byla založena rozhodnutím vydaným správními orgány ve věci společnosti ITALIA – interier CB s. r. o., kterému byla dne 19. 11. 2014 zrušena udělená živnostenská oprávnění, a to pro neplnění

závazků vůči státu. Tohoto se společnost dopustila tím, že dlouhodobě neodváděla pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek státu na státní politiku zaměstnanosti. K 13. 10. 2014 pak žalovaný eviduje za touto společností dluh na pojistném a vzniklém penále v celkové výši 281.187 Kč. V případě žalobců tak došlo k naplnění podmínek ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona, neboť jednatel společnosti ITALIA – interier CB s. r. o, zůstal v řízení o zrušení živnostenských oprávnění této společnosti nečinný a nekonal tak, aby zrušení těchto oprávnění zabránil, nevynaložil tedy žádné úsilí, které by k odvrácení zrušení příslušných živnostenských oprávnění vedlo. Žalovaný v postupu správního orgánu prvního stupně neshledal hmotněprávní ani procesněprávní pochybení, když tento orgán postupoval v souladu s ust. § 58 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona, neboť v daném případě, jak vyplývá z obsahu správních spisů, byly naplněny podmínky ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona. Pokud žalobci namítají porušení ústavního pořádku, a to konkrétně čl. 26 Listiny základních práva a svobod, pak s tímto se žalovaný neztotožnil, neboť tento článek zakládá právo každého podnikat, zákon však může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých činností. V daném případě byly podmínky tohoto omezení stanoveny v ust. § 8 odst. 1 písm. d) živnostenského zákona a jako takové byly naplněny. Správní orgán prvního stupně tak byl povinen postupovat v souladu s ust. § 2 odst. 2 správního řádu. Žalovaný dále poukázal na důvodovou zprávu k dotčenému ustanovení živnostenského zákona, jehož cílem bylo zabránit osobám, které řádně neplní své povinnosti na úseku živnostenského podnikání, nadále podnikat. Jedná se tedy o zákaz řetězení živností osob, podnikatelů, kteří neplní své základní povinnosti dle platných právních předpisů. Zabráněno tak má být tomu, aby dlužníci, kteří přestupují z jednoho podnikatelského subjektu na druhý, zanechávali dluhy vůči státu. Skutečnost, že jednatel žalobců dluh dne 3. 2. 2015 uhradil, nemůže mít vliv na rozhodování v dané věci, neboť překážka provozování živnosti žalobců nastala již rozhodnutím správního orgánu dne 19. 11. 2014 a žalobci nebylo prokázáno, že by Pavel Jílek, člen jejich statutárního orgánu, vynaložil veškeré úsilí, které po něm lze požadovat, aby porušené povinnosti zabránil. Všechny tyto skutečnosti mají oporu ve správních spisech a správní orgán postupoval důsledně v souladu se živnostenským zákonem. Veřejným zájmem pak je, aby všechny podnikatelské subjekty dodržovaly právní předpisy související s podnikáním.

III. Obsah správních spisů

(8) Oznámením správního orgánu prvního stupně ze dne 12. 9. 2014 bylo zahájeno řízení ve věci návrhu na zrušení živnostenských oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. z důvodu neplnění povinnosti vůči státu (minimálně od 20. 2. 2013 není ze strany společnosti odváděno zákonem stanovené pojistné, společnost má dluh ve výši 259.842 Kč včetně vzniklého penále). Oznámení, jehož součástí bylo rovněž předvolání k ústnímu jednání na den 29. 9. 2014, bylo společnosti doručeno do datové schránky dne 16. 9. 2014.

(9) Ze záznamu z ústního jednání před správním orgánem prvního stupně konaným dne 29. 9. 2014 vyplývá, že se zástupce společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. k tomuto jednání bez omluvy nedostavil, ačkoliv byl o konání tohoto jednání řádně vyrozuměn. K účasti u dalšího ústního jednání byla společnost vyzvána na den 15. 10. 2014.

(10) Ze sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení České Budějovice ze dne 13. 10. 2014 vyplývá, že tento správní orgán i nadále trvá na návrhu zrušení živnostenských

oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o., neboť tato společnost i nadále neplní povinnosti vůči státu, když neodvádí příslušné pojistné. Celkový dluh této společnosti na těchto odvodech činí ke dni 13. 10. 2014 částku ve výši 281.187 Kč. Společnost byla s tímto vyjádřením seznámena dne 17. 10. 2014, přičemž byla současně ve smyslu ust. § 36 právního řádu poučena o možnosti vyjádřit v řízení své stanovisko či navrhopat důkazy.

(11) Z úředního záznamu správního orgánu ze dne 21. 10. 2014 vyplývá, že tento byl kontaktován zástupcem jednatele společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. s omluvou k ústnímu jednání. Tomuto zástupci bylo správním orgánem sděleno, že k zastavení řízení o zrušení živnostenských oprávnění společnosti je nutné dlužnou částku, kterou společnost má vůči OSSZ, uhradit. Zástupce byl současně upozorněn na lhůtu pro vydání rozhodnutí v dané věci.

(12) Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 31. 10. 2014 č.j. Ž/10773/2014/DJ/1010458/12 byla zrušena živnostenská oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o., a to pro porušení povinností uložených zákonem č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, zejména ust. § 8 a § 9 tím, že tato společnost minimálně od 20. 2. 2013 do doby rozhodnutí, neodváděla pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Z poučení tohoto rozhodnutí pak vyplývá možnost jediného účastníka řízení podat proti tomuto rozhodnutí do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolání. Rozhodnutí bylo společnosti doručeno dne 31. 10. 2014. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 11. 2014.

(13) Z výpisu z živnostenského rejstříku pořízeného dne 24. 11. 2014 vyplývá, že statutárním orgánem společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. je Pavel Jílek, který tuto činnost vykonává od 6. 8. 2013. Tato skutečnost vyplývá rovněž z výpisu z obchodního rejstříku společnosti ze dne 24. 11. 2014, dle něhož je Pavel Jílek statutárním orgánem společnosti – jednatelem.

(14) Z výpisu ze živnostenského rejstříku společnosti Pavel Jílek – Truck Servis s. r. o. ze dne 24. 11. 2014 vyplývá, že statutárním orgánem této společnosti je od 30. 4. 2004 rovněž Pavel Jílek. Tato skutečnost pak vyplývá rovněž z výpisu z obchodního rejstříku z téhož dne, dle něhož je Pavel Jílek statutárním orgánem společnosti – jednatelem.

(15) Oznámením správního orgánu ze dne 2. 12. 2014, doručeného žalobci a. dne 2. 12. 2014 bylo zahájeno řízení ve věci zrušení živnostenského oprávnění uvedené společnosti, a to z důvodu existence překážky dle ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona.

(16) Dne 5. 1. 2015 bylo správním orgánem vydáno usnesení, kterým nebylo vyhověno návrhu žalobce a. na přerušlení řízení do 31. 1. 2015, tedy ke dni, kdy Pavel Jílek, člen statutárního orgánu společnosti Pavel Jílek – Truck Servis s. r. o. splatí dluh na pojistném a penále společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. Živnostenský úřad neshledal pro přerušlení řízení důvod, neboť splacení dlužné částky již není předmětem rozhodování v tomto řízení.

(17) Rozhodnutím správního orgánu ze dne 20. 1. 2015 bylo zrušeno živnostenské oprávnění žalobci a. Správní orgán po zvážení veškerých námitek žalobce a. uplatněných během správního řízení dospěl k závěru, že v daném případě jsou naplněny podmínky pro zrušení živnostenského oprávnění dle ust. § 58 odst. 3 věty druhé živnostenského zákona,

a to pro existenci překážky provozování živnosti dle ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona. V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že Pavel Jílek jako člen statutárního orgánu právnické osoby, které byla pravomocně zrušena živnostenská oprávnění, nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti, které vedlo ke zrušení živnostenského oprávnění, zabránil.

(18) Proti tomuto rozhodnutí bylo žalobcem a. dne 4. 2. 2015 podáno odvolání, jehož stěžejní námitky korespondují s námitkami žalobce uplatněnými v nyní projednávané žalobě. O tomto odvolání žalobce bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 20. 3. 2015 č.j. KUJCK/22247/2015/OKZU, kterým bylo odvoláním napadené rozhodnutí potvrzeno. Žalovaný shledal odvolání žalobce nedůvodné, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydáno v souladu se zákonem. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že překážka provozování živnosti ve smyslu ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona nastala, neboť společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. byla rozhodnutím správního orgánu, které nabylo právní moci dne 19. 11. 2014, zrušena živnostenská oprávnění, a to z důvodů neplnění závazků vůči státu, k čemuž docházelo minimálně od 20. 2. 2013, tedy v době, kdy Pavel Jílek byl jednatelem a statutárním orgánem této společnosti (tímto byl od 6. 8. 2013). Pavel Jílek byl zároveň ode dne 30. 4. 2004 v postavení statutárního orgánu žalobce a. Žalobce a. pak v průběhu správního řízení nepředložil takové důkazy, ani nesdělil takové skutečnosti, které by prokazovaly vyvinění žalobce a. v zastoupení jednatele Pavla Jílka, který je současně statutárním orgánem společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. tak, jak má na mysli ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona. Z tohoto důvodu správní orgán postupoval v souladu se živnostenským zákonem a přistoupil ke zrušení živnostenského oprávnění žalobce a. Žalovaný neshledal v postupu správního orgánu žádná pochybení, správní orgán nepostupoval v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů ani nepřekročil pravomoci stanovené mu zákonem. K odvolatelově polemice o možném porušení ústavního pořádku či právních předpisů Evropské unie žalovaný uvedl, že toto neshledal. Správní orgán postupoval zcela v souladu se zákonem i se základními zásadami činnosti správních orgánů. Zaplacení dluhu Pavlem Jílkem nemá žádný vliv na vznik překážky provozování živnosti žalobcem a. Není pochybností o tom, že pravomocným rozhodnutím živnostenského úřadu o zrušení živnostenských oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o., vznikla překážka provozování živnosti žalobci a. Ze spisového materiálu pak nebylo žalovaným zjištěno, že by Pavel Jílek vynaložil veškeré úsilí, které by bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti, které vedlo ke zrušení živnostenského oprávnění, zabránil. Naopak jednatel společnosti se k prvnímu ústnímu jednání ve věci zrušení živnostenských oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. nedostavil vůbec a z druhého jednání se omluvil, před vydáním rozhodnutí pak nevyužil možnosti se k podkladům rozhodnutí vyjádřit a živnostenskému úřadu žádné podklady, svědčící o úhradě dlužné částky u OSSZ nepředložil. Jednatel společnosti tak nedostal svým zákonným povinnostem jednat jménem společnosti s potřebnými znalostmi a s pečlivostí, v souladu se všemi zákonnými požadavky.

(19) Z výpisu z obchodního rejstříku žalobce b. pořízeného dne 21. 11. 2014 vyplývá, že statutárním orgánem této společnosti je jednatel, kterým je Pavel Jílek, a to ode dne 6. 8. 2013.

(20) Oznámením správního orgánu ze dne 2. 12. 2014, doručeného společnosti žalobci b. dne 2. 12. 2014 bylo zahájeno řízení ve věci zrušení živnostenského oprávnění uvedené společnosti, a to z důvodu existence překážky dle ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona.

(21) Dne 5. 1. 2015 bylo správním orgánem vydáno usnesení, kterým nebylo vyhověno návrhu žalobce b. na přerušení řízení do 31. 1. 2015, tedy ke dni, kdy Pavel Jílek, člen statutárního orgánu společnosti QUADRIFOGLIO kancelářský nábytek s. r. o., splatí dluh na pojistném a penále společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. Živnostenský úřad neshledal pro přerušení řízení důvod, neboť splacení dlužné částky již není předmětem rozhodování v tomto řízení.

(22) Rozhodnutím správního orgánu ze dne 20. 1. 2015 bylo zrušeno živnostenské oprávnění žalobci b. Správní orgán po zvážení veškerých námitek žalobce b. uplatněných během správního řízení dospěl k závěru, že v daném případě jsou naplněny podmínky pro zrušení živnostenského oprávnění dle ust. § 58 odst. 3 věty druhé živnostenského zákona, a to pro existenci překážky provozování živnosti dle ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona. V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že Pavel Jílek jako člen statutárního orgánu právnické osoby, které byla pravomocně zrušena živnostenská oprávnění, nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti, které vedlo ke zrušení živnostenského oprávnění, zabránil.

(23) Proti tomuto rozhodnutí bylo žalobcem b. dne 4. 2. 2015 podáno odvolání, jehož stěžejní námítky korespondují s námítkami žalobce uplatněnými v nyní projednávané žalobě. O tomto odvolání žalobce bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 20. 3. 2015 č.j. KUJCK/22251/2015/OKZU, kterým bylo odvoláním napadené rozhodnutí potvrzeno. Žalovaný shledal odvolání žalobce nedůvodné, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo vydáno v souladu se zákonem. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že překážka provozování živnosti ve smyslu ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona nastala, neboť společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. byla rozhodnutím správního orgánu, které nabylo právní moci dne 19. 11. 2014, zrušena živnostenská oprávnění, a to z důvodů neplnění závazků vůči státu, k čemuž docházelo minimálně od 20. 2. 2013 minimálně ke dni vydání rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o., tedy do 31. 10. 2014, tedy v době, kdy Pavel Jílek byl jednatelem a statutárním orgánem této společnosti (tímto byl od 6. 8. 2013). Pavel Jílek byl zároveň ode dne 30. 4. 2004 v postavení statutárního orgánu žalobce b. Žalobce b. pak v průběhu správního řízení nepředložil takové důkazy, ani nesdělil takové skutečnosti, které by prokazovaly vyvinění žalobce b. v zastoupení jednatele Pavla Jílka, který je současně statutárním orgánem společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. tak, jak má na mysli ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona. Z tohoto důvodu správní orgán postupoval v souladu se živnostenským zákonem a přistoupil ke zrušení živnostenského oprávnění žalobce b. Žalovaný neshledal v postupu správního orgánu žádná pochybení, správní orgán nepostupoval v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů ani nepřekročil pravomoci stanovené mu zákonem. K odvolatelově polemice o možném porušení ústavního pořádku či právních předpisů Evropské unie žalovaný uvedl, že toto neshledal. Správní orgán postupoval zcela v souladu se zákonem i se základními zásadami činnosti správních orgánů. Zaplacení dluhu Pavlem Jílkem nemá žádný vliv na vznik překážky provozování živnosti žalobcem b. Není pochybností o tom, že pravomocným rozhodnutím živnostenského úřadu o zrušení živnostenských oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o., vznikla překážka provozování živnosti žalobci b. Ze spisového materiálu pak nebylo žalovaným zjištěno, že by Pavel Jílek vynaložil veškeré úsilí, které by bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti, které vedlo ke zrušení živnostenského oprávnění, zabránil. Naopak jednatel společnosti se k prvnímu ústnímu jednání ve věci zrušení živnostenských oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. nedostavil vůbec a z druhého jednání se omluvil,

před vydáním rozhodnutí pak nevyužil možnosti se k podkladům rozhodnutí vyjádřit a živnostenskému úřadu žádné podklady, svědčící o úhradě dlužné částky u OSSZ nepředložil. Jednatel společnosti tak nedostal svým zákonným povinností jednat jménem společnosti s potřebnými znalostmi a s pečlivostí, v souladu se všemi zákonnými požadavky.

IV. Právní názor soudu

(24) Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v mezích daných žalobními body, a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.

(25) Jako spornou otázku v nyní projednávané věci lze onačit výklad ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona, který zakotvuje překážky výkonu živnostenského podnikání. Dle žalobců je výklad zaujatý správními orgány příliš formalistický a ve vztahu k nim nepřiměřený. Správní orgány měly zvážit skutečnost, že jednatel žalobců (Pavel Jílek) dlužnou částku na pojistném uhradil a důvod pro zrušení živnostenských oprávnění tudíž zanikl. Zohledněna měla být rovněž skutečnost, že žádný z žalobců se protiprávního jednání nedopustil a jsou tudíž sankcionováni za protiprávní jednání jiného subjektu.

(26) Žalobcům byla odňata živnostenská oprávnění na základě vzniku překážky výkonu těchto oprávnění dle ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona. Dle tohoto ustanovení nemůže být živnost provozována právnickou osobou, členem jejíhož statutárního orgánu je fyzická nebo právnická osoba, která byla členem statutárního orgánu právnické osoby v době, kdy nastaly nebo trvaly skutečnosti, které vedly ke zrušení živnostenského oprávnění podle ust. [§ 58 odst. 2 nebo 3](#) živnostenského zákona této právnické osobě; to neplatí v případě, že právnická osoba prokáže, že tento člen vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti, které vedlo ke zrušení živnostenského oprávnění, zabránil.

(27) Podle ust. § 58 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona zruší živnostenský úřad živnostenské oprávnění, pokud nastanou překážky podle [§ 8](#), nejedná-li se o překážku podle [§ 8 odst. 5](#) u živnosti volné. Podle ust. § 58 odst. 3 věty druhé téhož zákona může živnostenský úřad zrušit živnostenské oprávnění na návrh příslušné správy sociálního zabezpečení, jestliže podnikatel neplní závazky vůči státu.

(28) Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 31. 10. 2014, které nabylo právní moci dne 19. 11. 2014, bylo zrušeno živnostenské oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. Ke zrušení tohoto oprávnění správní orgán přistoupil na základě ust. § 58 odst. 3 živnostenského zákona, a to pro neplnění závazků, které společnost měla vůči státu. Ve správním řízení bylo na základě podkladů Okresní správy sociálního zabezpečení České Budějovice prokázáno, že společnost ITALIA – interier CB s. r. o. minimálně od 20. 2. 2013 do doby rozhodnutí, neodváděla pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Tuto skutečnost pak nerozpoují ani žalobci, kteří k tomuto uvádějí, že dlužná částka byla jednatelem Pavlem Jílkem uhrazena dodatečně. Z údajů obsažených v živnostenském i obchodním rejstříku pak bylo dále zjištěno, že statutárním orgánem společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. byl v době, kdy nedocházelo k odvodům pojistného, jednatel Pavel Jílek, který tuto funkci zastával od 6. 8. 2013. Tatáž fyzická osoba pak byla, a ke dni vydání napadených rozhodnutí,

a stejně tak ke dni vydání tohoto rozhodnutí soudu stále je, statutárním orgánem – jednatelem ve společnostech žalobců a. (od 30. 4. 2004) a b. (od 6. 8. 2013), jak bylo doloženo příslušnými výpisy z živnostenského a obchodního rejstříku.

(29) Ze skutkových okolností dané věci je zřejmé, že v případě žalobců byly naplněny podmínky pro zrušení jejich živnostenských oprávnění dle ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona. Společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. bylo na základě ust. § 58 odst. 3 věty druhé živnostenského zákona zrušeno živnostenské oprávnění, a to z důvodu dlouhodobého nehrazení pojistných odvodů na základě ust. § 58 odst. 3 věty druhé živnostenského zákona. Toto pochybení bylo spolehlivě ve správním řízení prokázáno, a to především výpisy doloženými OSSZ České Budějovice. V době tohoto protiprávního jednání společnosti byl jejím statutárním orgánem jednatel společnosti Pavel Jílek. S tímto pochybením byla společnost ITALIA – interier CB s. r. o., a potažmo též statutární orgán této společnosti, seznámena jednak prostřednictvím oznámení o zahájení řízení o zrušení živnostenského oprávnění této společnosti ze dne 12. 9. 2014 a dále sdělením OSSZ České Budějovice ze dne 13. 10. 2014, kterým tento správní orgán oznámil, že na návrhu na zrušení živnostenského oprávnění společnosti trvá, a ze kterého je patrné, že se dluh společnosti na odvodech pojistného ke dni 13. 10. 2014 dále v odpovídající částce navýšil. Společnost reagovala až dne 21. 10. 2014 omluvou z ústního jednání, které bylo pro neomluvenou neúčast na prvně nařízeném ústní jednání, nově nařízeno. V rámci této komunikace byl zástupce společnosti upozorněn, že k zastavení řízení o zrušení živnostenského oprávnění může dojít až úplnou úhradou dlužného pojistného. Přes všechny uvedené výzvy a jednání, jichž se zástupce společnosti opakovaně nezúčastnil, nebyl dluh na pojistném uhrazen, a to ani z části. Společnost, včetně statutárního orgánu jednatele Pavla Jílka, byla pasivní do té míry, že dokonce nevyužila své oprávnění vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a ani k samotnému protiprávnímu jednání, které jí bylo kladeno za vinu, se žádným způsobem nevyjádřila. Správní orgán tak zcela v souladu se zákonem po splnění veškerých zákonných podmínek rozhodl o zrušení živnostenského oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o.

(30) Rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o., které nabylo právní moci dne 19. 11. 2014 bez toho aniž by bylo společností, jako jediným účastníkem tohoto řízení, napadeno opravným prostředkem, potom založilo překážku živnostenského oprávnění ve smyslu ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona rovněž žalobcům. Z výpisů z příslušných veřejných rejstříků bylo prokázáno, že členem statutárních orgánů obou žalobců byl jednatel Pavel Jílek, který byl v době, kdy nastaly a trvaly skutečnosti, které vedly ke zrušení živnostenského oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o., statutárním orgánem této společnosti. Správní orgán tak v souladu s ust. § 58 odst. 3 věty druhé živnostenského zákona rozhodl o zrušení živnostenských oprávnění žalobců a. a b., neboť v jejich případě byla dána existence překážky výkonu živnostenského oprávnění ve smyslu ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona.

(31) Z průběhu správního řízení je nepochybně zřejmé, že statutární orgán společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. a žalobce a. i b., Pavel Jílek, musel být se skutečnostmi, které vedly ke zrušení živnostenského oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o., tedy o dlouhodobém neplacení pojistného, nepochybně seznámen. I přes tuto vědomost však jednatel všech uvedených společností dlužnou částku v době do vydání rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. neuhradil. Pavel Jílek v pozici statutárního orgánu tak prokazatelně nedostál své povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře, tedy jednat s nezbytnou loajalitou, náležitými znalostmi a pečlivostí, jak mu

ukládá ust. § 159 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Vědomost Pavla Jílka jako statutárního orgánu o trvajícím dluhu je doložena rovněž žádostmi žalobců, kterými se títo v průběhu řízení o zrušení jejich živnostenských oprávnění domáhali přerušení řízení do doby úhrady dlužného pojistného, které datovali až ke dni 31. 1. 2015. I přes tuto dlouhodobou vědomost o dluhu na pojistném neučinil jednatel Pavel Jílek od 20. 2. 2013 minimálně do 3. 1. 2015, kdy měl být dluh dle tvrzení žalobců uhrazen, ničeho. Z jakého důvodu k úhradě dluhu bezprostředně po právní moci rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. nedošlo a byl uhrazen zřejmě dne 31. 1. 2015, tedy více než dva měsíce po právní moci rozhodnutí o zrušení oprávnění, není krajskému soudu známo a nevyplývá to ani ze správního spisu či tvrzení žalobců.

(32) Zákonné podmínky dotčených ustanovení zákona [§ 58 odst. 3 věty druhé živnostenského zákona, § 58 odst. 1 písm. b) tohoto zákona i ust. § 8 odst. 6 písm. d) téhož zákona] byly v dané věci naplněny. Zcela nerelevantní je skutečnost, že jednatel společností Pavel Jílek dlužnou částku na pojistném v lednu roku 2015 uhradil. Z ust. § 58 odst. 3 věty druhé živnostenského zákona vyplývá, že ke zrušení živnostenského podnikání dojde, pokud podnikatel neplní závazky vůči státu. Jak již krajský soud obsáhle popsal shora, k úhradě dlužného pojistného ze strany společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. nedošlo, a to ani po opakovaných upozorněních a sděleních ze strany živnostenského úřadu. Rozhodnutí o zrušení tohoto živnostenského oprávnění společnosti pak nabylo právní moci dne 19. 11. 2014. Jakákoliv pozdější úhrada dlužné částky je tudíž bezpředmětná a na vzniku překážky výkonu živnostenských oprávnění dle ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona nemůže ničeho změnit. Tento závěr lze dovodit i z výkladu ust. § 58 odst. 3 věty druhé živnostenského zákona, které neplnění povinností podnikatele vůči státu bez dalšího spojuje se zánikem živnostenského oprávnění tohoto podnikatele. Společnost a potažmo její statutární orgán měli dostatek času, aby dluh uhradili, o čemž byli opakovaně informováni ze strany živnostenského úřadu. K úhradě však nedošlo a vyplývá až z dokladů předložených žalobci, dle kterých k ní mělo dojít dne 3. 1. 2015, ačkoliv tato skutečnost nebyla ze spisového materiálu ověřena. Správním orgánům tak nelze přičítat přílišný formalismus či nepřiměřenost ve vztahu k žalobcům, správní orgány jednaly zcela v souladu se zákonem a na základě splněných podmínek tak rozhodly o zrušení živnostenských oprávnění žalobců. Takový postup, zcela korespondující s dikcí zákona, nelze považovat za formalistický a je pouze věcí žalobců, jakým způsobem uspořádávají svou vnitřní organizační strukturu a zda-li jimi zvolená osoba v pozici statutárního orgánu bude schopna jednat s péčí řádného hospodáře, jak jí ukládá zákon.

(33) Shora popsaný průběh správního řízení dostatečně vypovídá rovněž o tom, že žádný z žalobců v průběhu správního řízení neprokázal, že člen jejich statutárního orgánu (Pavel Jílek) vynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil. Naopak je zřejmé, že jednatel byl po celou dobu správního řízení se společností ITALIA – interier CB s. r. o. zcela pasivní, a to i přes opakované výzvy správního orgánu, přestože si byl neuhrazených odvodů na pojistném vědom. Statutární orgán žalobců tak neučinil ničeho, aby porušení povinností ze strany společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. zabránil a podmínky jeho vyvinění ve smyslu ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona tak v daném případě naplněny nebyly. Pokud jednatel žalobců dluh uhradil po právní moci rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o., nelze toto považovat za vynaložení veškerého úsilí, které lze k zabránění porušení povinností považovat. Jednatel tak měl učinit před právní mocí tohoto rozhodnutí, což vyplývá i z výkladu ust. § 58 odst. 3 věty druhé živnostenského zákona. Pokud jednatel nevyužil ani možnosti podat do tohoto rozhodnutí opravný prostředek, lze opakovaně

konstatovat, že byl v tomto směru zcela pasivní a porušení povinnosti se žádným způsobem nesnažil předejít. Jako zcela absurdní lze označit výklad zákona ze strany žalobců, kteří tvrdí, že vynaložení veškerého úsilí lze spatřovat v úhradě dlužného pojistného, k němuž dojde kdykoliv poté, co bylo rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění vydáno. Takový výklad by byl zcela proti smyslu zákona, kdy by následně musela být derogována veškerá rozhodnutí, jimiž ke zrušení živnostenského oprávnění došlo a podnikatelé by v důsledku takového výkladu nebyli povinni plnit povinnosti vůči státu v zákonných lhůtách, ale kdykoliv poté, neboť by jim za toto jednání nehrozil žádný reálný postih.

(34) Krajský soud nad rámec uvádí, že kromě vyvinění na základě prokázání vynaloženého úsilí měli žalobci možnost přistoupit též k úplnému vyloučení statutárního orgánu, kvůli kterému nastala překážka výkonu živnostenského oprávnění, v důsledku čehož by ke vzniku překážky dle ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona nedošlo. (Kameník, P., Hrabánková, M., Orlová, M. Živnostenský zákon. Zákon o živnostenských úřadech: komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2014). K tomuto však žalobci nepřistoupili.

(35) Pokud žalobci namítají, že napadená rozhodnutí jsou v rozporu s veřejným zájmem, pak ani s tímto tvrzením se krajský soud neztotožnil. Veřejným zájmem v projednávané věci je, aby podnikatelské subjekty dodržovaly právní předpisy související s podnikáním. A v souladu s tímto zájmem byla napadená rozhodnutí vydána.

(36) Krajský soud neshledal důvodnou ani další námitku žalobců, dle nichž správní orgány žádným způsobem nezohlednily skutečnosti, že se žádný z žalobců protiprávního jednání nedopustil. K tomuto krajský soud odkazuje na znění ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona, jehož skutková podstata neobsahuje prokázání protiprávního jednání právnických osob, o jejichž živnostenské oprávnění se jedná. Jedinou podmínkou je totožnost statutárního orgánu, jehož členem je subjekt, který byl členem statutárního orgánu právnické osoby v době, kdy nastaly nebo trvaly skutečnosti, které vedly ke zrušení živnostenského oprávnění. Toto bylo v daném případě naplněno a protiprávní jednání žalobců tak není dotčenou skutkovou podstatou vyžadováno.

(37) Žalobci dále namítají, že jim nebyla dána možnost napadnout rozhodnutí ve věci zrušení živnostenského oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. Dle ust. § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu jsou účastníky v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí zrušit, změnit nebo založit právo nebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají nebo nemají. Dle odst. 2 téhož ustanovení jsou účastníky řízení též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. Z dikce citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že jediným účastníkem správního řízení o zrušení živnostenského oprávnění byla společnost ITALIA – interier CB s. r. o. Přímým dotčením ve smyslu odst. 2 výše citovaného ustanovení se pak rozumí bezprostřední dotčení, kdy nepostačuje pouhé dotčení práv nepřímo, tedy prostřednictvím jiné osoby či skutečnosti, do které se obsah správního rozhodnutí promítá, a kterážto právní skutečnost se teprve postavení dotčené osoby přímo dotýká. Právy nebo povinnostmi, která mohou být rozhodnutím přímo dotčena, musejí být v každém případě práva či povinnosti existující v okamžiku rozhodování správního orgánu, nemůže jít tedy o práva a povinnosti, která v budoucnu teprve vzniknou, či o nich není jisté, zda vzniknou. (Vedral, J. Správní řád: komentář. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 331 - 334)

(38) Z komentovaného znění dotčených ustanovení správního řádu vyplývá, že jediným účastníkem správního řízení o zrušení živnostenského oprávnění byla společnost

ITALIA – interier CB s. r. o., o jejíž živnostenské oprávnění v daném řízení šlo, neboť právě jí bylo tímto rozhodnutím příslušné oprávnění zrušeno. Jen těžko si lze představit, že živnostenské úřady budou v obdobných případech z vlastní iniciativy dohledávat okruh osob, které by eventuálně mohly být rozhodnutím o zrušení živnostenského oprávnění té které právnické osoby dotčeny. Správní orgány v tomto směru mohou jen těžko předvídat následky, jako v nyní projednávané věci, a již v prvotním řízení o zrušení živnostenského oprávnění dohledávat právnické osoby, členy jejichž statutárních orgánů jsou osoby totožné se statutárními orgány osob, kterým bylo živnostenského oprávnění zrušeno. Správní orgány nemohou předvídat situace, které v důsledku zrušení živnostenského oprávnění mohou nastat a na základě těchto stanovovat okruhy osob, které by eventuálně mohly být dotčeny. Správní orgány tak i na základě zásady hospodárnosti či rychlosti řízení nejsou povinny dopředu předvídat modelové situace, které rozhodnutím o zrušení živnostenského oprávnění mohou nastat. Žalovaná i správní orgán prvního stupně tak okruh účastníků řízení o zrušení živnostenského oprávnění stanovily v souladu se zákonem, když jediným přímo dotčeným subjektem byla společnost ITALIA – interier CB s. r. o.

(39) Odhlédnout však nelze ani od skutečnosti, že Pavel Jílek, statutární orgán této společnosti, který vykonává funkci statutárního orgánu též ve společnostech žalobců, měl možnost proti tomuto rozhodnutí ve stanovené lhůtě brojit odvoláním. Toto však neučinil a rozhodnutí tak dne 19. 11. 2014 nabylo právní moci bez dalšího. Oba žalobci tak měli prostřednictvím tohoto jednatele de facto možnost rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. napadnout odvoláním, a to právě prostřednictvím Pavla Jílka, statutárního orgánu společnosti ITALIA – interier CB s. r. o., což však učiněno nebylo. K tomuto je třeba dodat, že žalobci nerozporovali okruh účastníků ani ve správním řízení ve věci společnosti ITALIA – interier CB s. r. o. a ani prostřednictvím žaloby u správního soudu. Svou absencí v daném správním řízení tak namítají až prostřednictvím nyní projednávané žaloby, což dle krajského soudu svědčí o jisté účelovosti této námitky, která na základě výše uvedeného nebyla shledána důvodnou.

(40) Pokud jde o návrhy žalobců na předložení návrhu Ústavnímu soudu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy a na předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie s tím, že dotčená zákonná ustanovení § 8 odst. 6 písm. d) a b) živnostenského zákona jsou v rozporu s ústavním pořádkem, pak k těmto krajský soud nepřistoupil.

(41) Dle čl. 95 odst. 2 Ústavy ČR předloží soud věc Ústavnímu soudu, pokud dopřeje k závěru, že zákon, jehož má být v dané věci užito, je v rozporu s ústavním pořádkem. V nyní projednávané věci žalobci tento rozpor spatřují v případě ust. § 8 odst. 6 písm. b) a d) živnostenského zákona. S tímto se krajský soud neztotožnil. Z čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod vyplývá, že každý má právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost. Dle odst. 2 tohoto článku pak zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností. V nyní projednávané věci bylo i v případě žalobců dáno oprávnění svobodně podnikat, avšak v průběhu této jejich činnosti nastala zákonná překážka podnikání ve smyslu ust. § 8 odst. 6 písm. d) živnostenského zákona, neboť členem statutárního orgánu žalobců byla osoba, která byla členem statutárního orgánu jiné právnické osoby v době, kdy tato právnická osoba dlouhodobě neodváděla zákonem stanovené pojistné odvody, tedy neplnila zákonné povinnosti vůči státu, čímž naplnila zákonné podmínky pro zrušení jejího živnostenského oprávnění (§ 58 odst. 3 živnostenského zákona). Žalobci rozporovaný soulad dotčených ustanovení živnostenského zákona s ústavním pořádkem tak není dán, neboť

ust. § 8 odst. 6 písm. b) a d) živnostenského zákona zakládají podmínky pro omezení práva podnikání v souladu s čl. 26 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

(42) Žalobci dále navrhli, aby krajský soud předložil Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku, zda je v souladu s právem EU, aby stát způsobem zakotveným v ust. § 8 a ust. § 53 živnostenského zákona omezoval osoby ve svobodném podnikání.

(43) V souladu s čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie může soud předběžnou otázku položit pouze v případě nejasností týkajících se „a) výkladu Smluv, b) platnosti a výkladu aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie“. Svou povahou je tedy řízení o předběžné otázce řízením mezitímním, jehož cílem je sjednocení výkladu a aplikace práva v celé Evropské unii. Tuto otázku může vnitrostátní soud předložit, pokud dospěje k závěru, že se jedná o otázku nezbytnou k vynesení rozsudku.

(44) Krajský soud neshledal v postupu správních orgánů rozpor s evropskými právními předpisy. Ani samotní žalobci nevymezili konkrétní unijní právní úpravu, s níž by měla být dotčena zákonná ustanovení v rozporu. Žalobci předmětný návrh žádným způsobem nspecifikovali a není povinností soudu dohledávat, s jakým konkrétním právem EU by měla být dotčena ustanovení v rozporu. Správní orgány aplikovaly právní úpravu, která v souladu s čl. 26 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, zakládá omezení živnostenského oprávnění v důsledku protiprávního jednání podnikatele (v daném případě neplnění povinností vůči státu) a na ni navazující zákonné sankce v podobě zrušení živnostenského oprávnění. Takový zákonný postup nebyl soudem shledán v rozporu s unijním právem, aplikovaná zákonná ustanovení jsou s komunitárním právem v souladu. K tomuto krajský soud nad rámec uvádí, že pouze Nejvyšší správní soud je ve smyslu čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie povinen položit předběžnou otázku Soudnímu dvoru EU, pokud vzniknou výkladové nejasnosti ohledně některého ustanovení práva EU. Pro krajské soudy je ve správním soudnictví položení předběžné otázky procesní možností, nikoli povinností, a pokud tak neučiní, neporuší tím právo na zákonného soudce. (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 55/2010-167)

V. Závěr, náklady řízení

(45) Rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o zrušení živnostenských oprávnění žalobců, bylo shledáno souladným se zákonem, žalovaný přezkoumatelným způsobem vypořádal veškeré důvody, vedoucí k závěru o naplnění podmínek pro zrušení živnostenských oprávnění žalobců a krajský soud se s těmito závěry ztotožňuje. Krajský soud tedy neshledal v postupu správních orgánů nesprávnost ani nezákonnost. Z tohoto důvodu shora uvedenou žalobu ve výroku ad I. v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

(46) Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci neměli ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 20. ledna 2016

JUDr. Marie Trnková v. r.
Předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka